

(6) נדרים (ל. ב. ג.) [שם
ע"פ] (2) [ל' רכא וי"ה
כ"י"ף ור"ש. וכן א"ת
נדרים (ל. ד.) כ"ב מג.
(5) [קמן] (5) [שם
(1) [מג. כג.] (1) [שם
דף 77
(1) [דף 77].

הגהות הב"ח
(6) [שם] הו"ל יתה. כ"ב
ע"ל דף מג ע"א:

מוסף רש"י
נאנסו בהליכה חייב.
מפי שהו נושא שבר.
בהוא הנהא דלית ליה
שמטו להוליכו לביט חמיו
גמר ומקט נפשיה בחזרה
פטור. דלית ליה הנהא
שלא תקבלו (נדרים דא.
ע"ש וצ"ב). איתיביה כו'
ובחזרה פטור. וה"ו
כי אמעט נפשיה בחזרה
ולפטור (שם). מי לא
דבנה. ובחזרה נמי כו'טא
שכר (לל) הו' (שם).
פשיעה בבעלים. א"ת
מן השומרים שפעת כסויו
בעלים במלכתו (קטן
צ"ח).

השוכר את האומנין פרק ששי בבא מציעא

הא גמרתיו שומר שבר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והציאו פטור השומר. וגבי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. תידק הא גמרתיו שומר שבר הוא אלף הכי דייק מינה: הא הכא מעוט. דגלי ארעמא

הא גמרתיו שומר שבר לא יהא הבא מעות וטול את שלך שומר שבר אבל גמרתיו מאי שומר חנם אי הכי ארתני וכולן שאמרנו טול את שלך והבא מעות שומר חנם נשמעינן גמרתיו וכ"ש טול את שלך טול את שלך אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא שומר חנם נמי לא הו' קמ"ל איכא דאמרי אמר רב נחמן בר פפא אף אנן נמי תנינא וכולן שאמרנו טול את שלך והבא מעות שומר חנם מאי לאו הוא הדין גמרתיו לא טול את שלך שאני הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא רמי מתניתין אהדדי ומשני תנן וכולן שאמרנו טול את שלך והבא מעות שומר חנם והוא הדין לגמרתיו ורמינא אמר לו שואל שלח ושלחה ומתה חייב וכן בשעה שבחזרה ומשני אמר רפרם בר פפא א"ר חסדיא לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה אבל לאחר ימי שאילתה פטור איבעיא להו פטור משואל וחייב כשומר שבר או דלמא שומר שבר נמי לא הו' אמר אמרימר: מסתברא פטור משואל וחייב כשומר שבר (6) הו"ל ונהנה מהנה הוה (6) תניא כוותיה דאמימר

הא גמרתיו שומר שבר. ולא אמרינן כיון שידעו הצעלים שכלו ימי האומנות ולא שלחו והציאו פטור השומר. וגבי השואל נמי אף על פי שידעו הצעלים שכלו ימי השאלה שואל הוא: לא. תידק הא גמרתיו שומר שבר הוא אלף הכי דייק מינה: הא הכא מעוט. דגלי ארעמא

פא. עין משפט נר מצוה

ע"פ א ב מ"י מ"י מהל' ספרות הלכה ג סג ע"פ פט טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: ג מ"י פ"ג מהלכות שאלה ופקדון הלכה ב סג ע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף ח: פא ד מ"י פ"ב מהלכות שולחן ערוך הלכה ה וע"פ בנשנה למ"ן סג ע"פ פט טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פב ה ר ז מ"י ע"ש טור ש"ע פ"ג מהלכות הלכה ה וע"פ בנשנה למ"ן ג וע"פ פט טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פג ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פד ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פה ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פו ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פז ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פח ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פט ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א: פק ח ט י ב ל מ"י פ"י מהלכות ספרות הלכה ב וע"פ נב טו"ע ח"מ ס"י ע"פ פט"ף א:

הניחא פ"מ"ד פשיעה בבעלים פטור. וקשיא למ"ד חייב מעודל דרז פפא דרז א"ת ורבינא איפליגו בה לקמ"ס סהו אמר רב פפא: דברי

יהלוקח כלים מבית האומן לשגרן לבית חמיו ואמר לו אם מקבלין אותן ממני אני נותן לך דמיהן ואם לאו אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן ונאנסו בהליכה חייב בחזרה פטור מפני שהוא בנושא שבר (6) ההוא גברא דזבין ליה חמרא לחבריה א"ל קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני אי מזדבנא מוטב ואי לא מהדרנא ליה נהליך אול ולא אודבנא ובהדי דקא אתא אתניס אתא לקמיה דרב נחמן יחיביה איתיביה (6) רבה לרב נחמן נאנסו בהליכה חייב ובחזרה פטור מפני שהוא בנושא שבר א"ל יחזרה דהאי הליכה היא מאי טעמא סברא הוה בחזרתו אילו אשכח לזבניה מי לא זבנה: שומר לי ואשמוך לך שומר שבר: (7) ואמאי פשיעה בבעלים היא א"ר פפא דאמר ליה שמור לי היום ואשמוך לך למחר תנו רבנן ישמור לי ואשמוך לך השאילני שמור לי ואשאיך השאילני ואשמוך לך כולן נעשו שומרי שבר זה לזה ואמאי פשיעה בבעלי היא א"ר פפא דאמר ליה שמור לי היום ואשמוך לך למחר הנהו אהלווי דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו והוה יומא אמרו ליה לחד מינייהו זיל אפי לן אמר להו נטרו לי גלימאי אדאתא פשעו בה ואגנוב אתו לקמיה דרב פפא חייבינאו אמרו ליה רבנן לרב פפא אמאי פשיעה בבעלים היא אכסוף לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתא שכרא הוה קא שתי הניחא לכאן דאמר פשיעה בבעלים פטור משום הכי אכסוף אלא למ"ד חייב אמאי אכסוף אלא ההוא יומא לאו דידיה הוה ואמרו ליה לריד"י זיל אפי לן את ואמר להו בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטרו גלימאי עד

דשואל כתיב לקמן דרשין ליה נמי אכולהו שומרין בפרק השואל (קמן ד' ע"ג): ואני אשמוך לך למחר. דלאו במלכתו הוא השתא: השאילני ואשאיך לך. אין זה שואל להחייב בצונסין שאין כל הנאה שלו שאף הוא משאילו: שמירה בבעלים היא. אשמוך לי ואשמוך לך קאי שניהם זה במלכתו של זה. אבל השאילני לניך ואני אשאיך לך כלי שמור לי ואשאיך לו השאילני ואשמוך לך כאן בעלים של חפץ במלכתו של שומר: אהלווי. מוכרי אהל שמכנסים בו בגדים והוא עשב. ואיכא דאמרי אהלות והוא מין צושס: זיל ואפי לן. קס"ד יומא דידיה הוה דהשתא לא הו' אינהו בשמירת עליהו אלא כשומרי חנם ואצטרך למימר פשעו בה דלי לא לא מייחיבי: פשיעה בבעלים. שאף הוא במלכתו היה: איגלאי מילתא דהוה עתא שכרא הוה שפי. ולא היה במלכתו שערין לא התחיל לאפות ונמלא בשעה שנעשו הן שומרין לא מסר עמו להיות במלכתו עליו אבל אם נתעסק מיד ופאה ולאחר שאפה שמי שכרא ובחזרה שעה אבדה עליהו פשיעה בבעלים נמי הוה הואל וכשנעשו שומרין היה במלכתו דלמרינן לקמן (ד' ע"ג): היה עמו בשעת שאלה אינו זריך להיות עמו בשעת שבורה ומתה: הניחא למאן דאמר. בפרק השואל (שם). פשיעה בבעלים פטור היינו דליכסוף: אלא למאן דאמר פשיעה בבעלים חייב. שלא נאמרה פטור בבעלים אלא בשואל ושומר שבר שחיונן בלא פשיעה אבל שומר חנם שחיונו אינו אלא בפשיעה אינו פטור משום צעלו עמו הו"ל ופשע אמאי איכסוף: בההוא אגרא וכו'. והוה להו שומרי שבר: